

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1.8.4 เพื่อศึกษาชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ
- 1.8.5 เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุ ﷺ
- 1.8.6 เพื่อศึกษาเทคนิคการคะอะฮ์ฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การศึกษาวិเคราะห์เทคนิค การคะอะฮ์ฮุ ﷺ ของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการในการคะอะฮ์ฮุ ﷺ ที่ต้องต่อสู้ อุดทนและเสียดสทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดยทางลับและเปิดเผย แต่ด้วยความดีอันและปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติของท่าน ทำให้ท่านต้องทำหน้าที่คะอะฮ์ฮุเป็นเวลาอันยาวนาน ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 1) ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ
- 2) ได้รับความรู้ความเข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุ ﷺ
- 3) ได้เรียนรู้ถึงเทคนิคการคะอะฮ์ฮุ ﷺ ตามนัยแห่งสุเราะฮ์ฮุ ﷺ
- 4) ได้เรียนรู้ถึงวิธีการคะอะฮ์ฮุ ﷺ
- 5) ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยและผู้อ่าน อีกทั้งเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจ

ที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคการคะอะฮ์ฮุ ﷺ ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เทคนิค การคะอะฮ์ฮุ ﷺ ของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ โดยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการคะอะฮ์ฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาโดยจะเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ตำรา และงานวิจัยต่างๆ

2. แหล่งข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเอกสารจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ

2.1 แหล่งปฐมภูมิ ดังนี้

2.1.1 หนังสือที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของท่านนบีนุหุ ﷺ เช่น Qasas al-Anbiyā' ของ Ibn Kathīr และ Qisaṣ al-Qur'ān ของ Muhammad Ahmad Jād al-Maulā/Muhammad Abū al-Fadl Ibrāhīm เป็นต้น

2.1.2 หนังสือตัฟซีร (หนังสือตัฟซีรบิลมะอฺรูฟ) เช่น Jāmi' al-Bayān fi Tafsīr al-Qur'ān ของ al-Ṭabariy, Tafsīr al-Qur'ān al-Aẓīm ของ Ibn Kathīr เป็นต้น และ (หนังสือตัฟซีรบริรูออย์) เช่น Fī Zilāl al-Qur'ān ของ Saiyid Qutb, Tafsīr al-Fakhr al-Rāziy al-Mushtahīr bi al-Tafsīr al-Kabīr wa Mafāṭīh al-Ghaib ของ al-Rāziy เป็นต้น โดยอ้างอิงถึงอายะฮ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการคะอะฮ์ของท่านนบีนุหุ ﷺ และอายะฮ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2.1.3 อัลหะดีษ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการคะอะฮ์ โดยจะยึดหะดีษที่เป็นอัลเศาะหาหฺ เช่น Sahīh al-Bukhāriy, Sahīh Muslim ที่เป็นอัลสุันัน เช่น Sunan al-Tirmidhiy, Sunan Abī Dāwūd เป็นต้น และที่เป็นอัลมะसानีด เช่น Musnad al-Imām Ahmad เป็นต้น

2.2 แหล่งทุติยภูมิ

2.2.1 หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของนักอรรถาธิบายอัลกุรอานหรือชีวประวัติของผู้เล่าหะดีษ และผู้รายงานหะดีษ

2.2.2 หนังสือการอรรถาธิบายหะดีษที่อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องการคะอะฮ์

2.3 แหล่งตติยภูมิ

2.3.1 หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับ ที่เป็นภาษาอาหรับ ภาษามลายู และภาษาไทย

2.3.2 หนังสือการใช้ศัพท์เทคนิคต่างๆทางวิชาอัลกุรอาน (Mu'jam al-Maudū'at al-Qur'ān)

2.3.3 หนังสือคำศัพท์ในอัลกุรอาน (al-Mu'jam al-Mufahras li al-Alfāz al-Qur'ān al-Karīm)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนและระมัดระวัง เพราะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้หลักเกณฑ์และแนวทางที่ถูกต้อง ดังนี้

3.1 รวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ศึกษามาตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1.1 รวบรวมอายะฮ์อัลกุรอานและหะดีษที่เกี่ยวข้องกับการคะอะฮ์และเทคนิคการคะอะฮ์ของท่านนบี ﷺ

3.1.2 รวบรวมชีวประวัติของท่านนบี ﷺ และงานคะอะฮ์ของท่าน

3.1.3 รวบรวมทัศนะของบรรดาอุละมาอ์คัฟลีร (ไม่ว่าจะเป็นคัฟลีร บิลมะอฺยูร หรือคัฟลีร บิรรออฺย) และทัศนะของอุละมาอ์หะดีษ

3.2 รวบรวมแนวทางและหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการอธิบายหรือตฺรฎีหฺ (การให้น้ำหนักหลักฐาน)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการดังนี้

4.1 หลักอฺศูลอ์คัฟลีร ผู้วิจัยใช้ หลักการ คัฟลีร บิลมะอฺยูร หมายถึง การอธิบายอัลกุรอานโดยยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย

4.2 หลักอฺศูลอ์หะดีษ ผู้วิจัยจะยึดคิยาฮ์เศาะหีหฺ () หะดีษหะสัน () เท่านั้นในการประกอบการอธิบายเพื่อยืนยันความถูกต้อง ส่วนหะดีษเศาะอ์อีฟ () จะไม่ใช้อ้างอิงเฉพาะบางกรณีเท่านั้น ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างหะดีษด้วยกัน ทั้งด้านเนื้อหาหรือระดับของหะดีษ ผู้วิจัยจะยึดเอาหะดีษที่มีระดับเหนือกว่าเสมอ

4.3 หลักการประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยใช้หนังสือที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในการนำเสนอข้อมูลที่อธิบายเกี่ยวกับท่านนบี ﷺ และการคะอะฮ์ของท่าน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาชีวประวัติของท่านนบีนูหฺ عليه السلام

ชื่อของท่านนบีนูหฺ คือ นูหฺ عليه السلام บุตรของ ลามัก บุตรของ มะดูซาลิก บุตรของ เคาะนุก เขาคือ อิดริส عليه السلام บุตรของ ยาริด บุตรของ มะฮฺลาบิล บุตรของ กีนาน บุตรของ อะนุช บุตรของ ซัย บุตรของ อาคัม عليه السلام สำหรับ วงศ์ตระกูลของท่าน พบว่าท่านมาจากตระกูลผู้ศรัทธา และมีเชื้อสายมาจากท่านนบีอาดัม عليه السلام

ท่านนบีนูหฺ عليه السلام ได้กำเนิดหลังจากที่ท่านนบีอาดัมเสียชีวิตเป็นเวลา 126 ปี ระหว่างการกำเนิดของท่านนบีนูหฺ عليه السلام และการเสียชีวิตของท่านนบีอาดัม عليه السلام นั้นเป็นเวลา 146 ปี

สภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม عليه السلام และท่านนบีนูหฺ عليه السلام พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลามรวมถึงบิดามารดาของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ยังมีบรรดาผู้ทำความดีอยู่ในหนทางที่ถูกตั้งชื่อ วัตดุ สุวาอฺ ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ และผู้คนในสมัยนั้นก็ปฏิบัติตามบรรดาคณดีเหล่านั้นด้วย หลังจากที่ คณดีในหมู่พวกเขาตายไป พวกเขาก็เศร้าเสียใจ จึงมีการเสนอให้สร้างรูปปั้นขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงคณดีเหล่านั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย พวกเขาก็หลงลืมพระเจ้าที่แท้จริง เริ่มมีการเคารพสักการะรูปปั้น วัตดุ สุวาอฺ ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ ซึ่งมีต้นเหตุมาจากชัยฏอนที่ทำการกระหิษกระชาบโดย หลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้น และกล่าวว่าแท้จริงรูปปั้นนั้นสามารถให้น้ำฝน และให้ประโยชน์อันมากมาย และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึงช่วงสมัยของประชาชาติของท่านนบีนูหฺ عليه السلام กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้นต่างๆ ที่ไม่รู้ว่ามีที่มาจากที่ใดและรู้แต่เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้เท่านั้นและพวกเขาเชื่อว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นจะสามารถให้ทุกข์และสุขได้ อีกทั้งยังสามารถให้โทษและยังประโยชน์กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงผินหลังให้กับแนวทางอันถูกต้องและหันหน้าสู่การเคารพสักการะบูชารูปปั้นและสร้างรูปปั้นเพิ่มขึ้นด้วยน้ำมือของพวกเขา นี่คือนสภาพสังคมหลังจากที่ถูกหลอหลอมโดยชัยฏอนที่มีหน้าที่หลอกล่อผู้คนสู่การหลงทาง

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์เพื่อทำหน้าที่ เรียกร้องมวลมนุษยชาติไปสู่การให้ออกภาพ การจงรักภักดี และการอิบ าดะฮฺต่อพระองค์ เพียงองค์เดียวเท่านั้น หลังจากนี้

ผู้คนในสมัยนั้นเริ่มมีการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ﷻ โดยพระองค์ทำการแต่งตั้งเราะสูลท่านแรกสู่มนุษยโลก นั่นคือ ท่านนบีนุหฺ ﷺ

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้รับหน้าที่ให้ทำการเชิญชวนผู้คนสู่การจงรักภักดี ต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ ﷺ ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการตะวะฮฺกลุ่มชนของท่านสู่การเคารพภักดีผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อ งให้กับพวกเขา และตักเตือนให้ห่างไกลจากการเคารพสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ที่จะนำพาซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ต่างปฏิเสธคำเชิญชวนของท่านและกล่าวแก่ท่านว่าท่านคือผู้หลงผิด ทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นคือผู้หลงผิดอันชัดแจ้ง นอกจากบรรดาชนชั้นนำในหมู่ชนของท่านจะปฏิเสธการเชิญชวนของท่านแล้ว พวกเขายังกล่าวว่าท่านนั้น เป็นเพียงสามัญชนธรรมดาเช่นพวกเขา มิได้ประเสริฐมากกว่าพวกเขาและยังกล่าวหาว่าท่านเป็นผู้โกหกที่พยายามเชิญชวนพวกเขา และไม่มีผู้ปฏิบัติตามท่านยกเว้นผู้ต่ำต้อยในหมู่ชนของพวกเขาเท่านั้น และกล่าวหาว่าท่านนั้นพยายาม ทำตัวเป็นผู้นำให้ดีเด่นเหนือคนอื่น โดยการอ้างว่าได้รับการบัญชาจากพระเจ้า เพื่อให้ได้มาซึ่งความมั่งคั่ง และมีหน้ามีตาในสังคม พวกเขาจึงพยายามที่จะกำจัดท่านและบีบบังคับท่าน โดยกล่าวหาว่าท่านไม่ได้เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากคนบ้าและถูกขู่บังคับ ด้วยความเอือมระอาและเบื่อหน่ายต่อการเชิญชวนของท่านพวกเขาทำการทำร้ายให้ท่านนำมาซึ่งการลงโทษที่ได้สัญญาไว้เนื่องจากพวกเขาเห็นว่าไม่ปรากฏการลงโทษใดๆ ในระยะเวลาอันยาวนานที่ท่านได้ทำการตะวะฮฺ ท่านจึงตอบพวกเขาว่าหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ให้การลงโทษเกิดขึ้นก็จะไม่มีผู้รอดไปได้

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ยังคงยืนหยัดหน้าที่ตะวะฮฺของท่าน เป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี แต่พบว่าจำนวนผู้ศรัทธาไม่เพิ่มขึ้นขณะที่จำนวนผู้ปฏิเสธ ศรัทธากลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม ท่านจึงได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ถึงการทำหน้าที่ตะวะฮฺด้วย ท่านจึงได้ขอร้องให้พระองค์ทรงตัดสินระหว่างท่านและกลุ่มชนของท่าน โดย ยุติธรรม ท่าน จึงเริ่มคูอาฮ์ให้พระองค์?ณ. ทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธ และทรงช่วยเหลือท่านและบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นตามแนวทางของพระองค์ ให้รอดพ้นจากการลงโทษด้วย

วันที่อัลลอฮ์ ﷻ สัญญาไว้ได้มาถึง เมื่อพระองค์เปิดเผยกับท่านนบีนุหฺ ﷺ ว่าจะไม่มีใครศรัทธาต่อเขาอีกแล้ว และพระองค์ได้บันดาลใจให้เขาไม่เศร้าเสียใจในเรื่องนั้น พระองค์

ทรงบัญชาให้ท่านนบีฮุหุ ﷺ สร้างเรือ อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกับเกี่ยวกับเรือ โดยให้ความเห็นดังนี้ 1) สูง 80 ศอก กว้าง 50 ศอก 2) ในคัมภีร์เตารอตได้กล่าวไว้ว่า สูง 300 ศอก กว้าง 50 ศอก 3) ษะซัน บัศรีย์มีความคิดเห็นว่าสูง 600 ศอก กว้าง 300 ศอก 4) อิบนุ อับบาสมีความคิดเห็นว่าสูง 1200 ศอก กว้าง 600 ศอก 5) สูง 1000 ศอก กว้าง 100 ศอก 6) อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าสูง 30 ศอก มีสามชั้น แต่ละชั้นสูง 10 ศอก ชั้นล่างสุดสำหรับสัตว์สี่ขาและสัตว์เลื้อยคลาน ชั้นที่สองสำหรับมนุษย์ และชั้นบนสุดสำหรับนกและสัตว์ปีก

เมื่อเรือถูกสร้างเสร็จ และท่านรอคำบัญชาจากพระองค์ที่จะลงมายังท่าน ท่านใดนั้น สัญญาณการเริ่มต้นแห่งอุทกภัย ได้มาถึง เมื่อเตาอบในบ้านของท่านเอ้อลันไปด้วยน้ำ ท่านรีบเร่งเปิดเรือและเรียกผู้ศรัทธา และ ท่านได้นำสัตว์ทุกชนิดทั้งแมลงและนกอย่างละ คู่เพศผู้และเพศเมีย ขึ้นไปกับท่าน

บรรดาผู้รู้ศาสนา (อุละมาอ์) มีหลายพรรคกันในเรื่องของบรรดาผู้ที่ขึ้นเรือไปกับท่านนบีฮุหุ ﷺ อิบนุอับบาส กล่าวว่า มีแปดคน ขณะที่กะอับ อัลอะฮ์บ์บอกล่าวว่ามีเจ็ดสิบสองคน และคนอื่นๆบอกว่ามีสิบคน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการจมน้ำ และทรงช่วยเหลือท่านนบีฮุหุ ﷺ และผู้ศรัทธาจากภัยพิบัติอันร้ายแรง พระองค์ทรงให้ลูกหลานของท่านที่ยังคงมีชีวิตอยู่สืบทอดเชื้อสายจากท่านและพระองค์ทรงยกย่องเกียรติคุณของท่านในหมู่ประชาชาติรุ่นหลังๆทั้งหลาย เพราะท่านอยู่ในหมู่ปวงบ่าวผู้ศรัทธามั่นต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

มูญิซซะฮ์ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีฮุหุ ﷺ นั้นได้มีการพูดถึงมากมาย เพราะการท่วมเทเพื่องานอะฮ์ซันที่เป็นหน้าที่หลักของบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ สำหรับมูญิซซะฮ์ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีฮุหุ ﷺ นั้นสามารถจำแนกออกเป็นข้อๆ ดังนี้

1. ท่านนบีฮุหุ ﷺ เป็นเราะสูลท่านแรกของโลก ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งเพื่อทำการอะฮ์ซันสู่คนสู่หนทางอันถูกต้อง
2. ท่านนบีฮุหุ ﷺ เป็นหนึ่งในบรรดา “อูลูลอฮ์มี” 5 ท่าน อันได้แก่ ท่านนบีฮุหุ ﷺ ท่านนบีอิบรอฮีม ﷺ ท่านนบีมูซา ﷺ ท่านนบีอิซา ﷺ และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ

3. ท่านนบีฮุหุ ﷺ เป็นบิดาคคนที่สองแห่งมนุษยชาติ เนื่องจากเผ่าพันธุ์มนุษย์สืบเชื้อสายมาจากท่าน เพราะหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก ไม่มีใครรอดชีวิตจากเหตุการณ์นี้เลย นอกจากท่านนบีฮุหุ ﷺ บรรดาลูก ๆ ของท่านและสาวกผู้ซื่อสัตย์บางคนเท่านั้น

4. ท่านนบีฮุหุ ﷺ มีอายุยืน และใช้เวลาในการเผยแพร่ศาสนายาวนาน

หลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลกซึ่งเป็นบทลงโทษจากอัลลอฮุ ﷻ ท่านนบีฮุหุ ﷺ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในการตะอวะฮุต่อไป จนวาระสุดท้ายได้มาถึง ในขณะที่ท่านจะเสียชีวิต ท่านได้ขอร้องให้ลูก ๆ ของท่านสักการะอัลลอฮุ ﷻ เพียงองค์เดียวแล้วท่านก็จากไป

มีการเล่ากล่าว วกันว่าสุสานของ ท่านนบีฮุหุ ﷺ อยู่ที่มัสยิดอันศักดีศิษั อยู่ที “มักกะฮุ” ขณะที่คนอื่น ๆ กล่าววว่าเขาถูกฝังที่เมือง “บะฮุละบัก” ในอิรัก อัลลอฮุ ﷻ เท่านั้นผู้รู้ดียั

5.1.2 เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของสุเราะฮุฮุ

สุเราะฮุฮุเป็นสุเราะฮุหมักกีฮะฮุอย่างเอกฉันท์ เป็นสุเราะฮุลำดับที่ 71 ในอัลกุรอานและเป็นสุเราะฮุที่ถูกประทานลงมาเป็นลำดับที่ 73 ตามลำดับการประทานสุเราะฮุในอัลกุรอาน ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮุอันนะฮุลล์ อายะฮุที่ 1-40 และก่อนสุเราะฮุอิฎุฎุรและอุละมาฮุบางท่านได้กล่าววว่า ก่อนสุเราะฮุอิบรอฮิม

จำนวนอายะฮุของสุเราะฮุฮุหุหุั้นตามมุซฮัฟอัลกุฟี (มุซฮัฟของชาวกุฟะฮุ) มีจำนวน 28 อายะฮุ ตามมุซฮัฟอัลบะศรีฮุและอิษฮามีย (มุซฮัฟของชาวบะศเราะฮุและซาม) มีจำนวน 29 อายะฮุ และตามมุซฮัฟมักกีฮุและมะคะนีฮุ (มุซฮัฟของชาวมักกะฮุและมะคีนะฮุ) มีจำนวน 30 อายะฮุ

คำในสุเราะฮุฮุหุมีจำนวน 224 คำ และมีอักษรทั้งหมด 950 ตัวอักษร ตามจำนวนปีที่ท่านนบีฮุหุ ﷺ ได้ทำการตะอวะฮุ นี้คือสิ่งมหัศจรรย์ในอัลกุรอานที่มนุษย์ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้

สุเราะฮุฮุเป็นสุเราะฮุที่สั้น เนื้อเรื่องของสุเราะฮุนี้จึงคล้ายคลึงกับสุเราะฮุหมักกีฮะฮุอื่น ๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกิละฮุหรือหลักการศรัทธา และอธิบายหลักการศรัทธา แต่ที่สำคัญและเป็นจุดเด่นของสุเราะฮุนี้คือการกล่าววอย่างละเอียดเกี่ยวกับการตะอวะฮุ ผู้ถูกตะอวะฮุ

และจุดยืนของมนุษย์ต่อการละอวาระซึ่งใช้รูปแบบที่หลากหลายในการเชิญชวนผู้คนสู่สังฆกรรม เพื่อเป็นการฝึกฝนบรรดานปีเราะฮฺ และผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักดาอีย์จวบจนวันสิ้นโลก ในสุเราะฮฺนี้ ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้เริ่มการละอวาระฮฺเผยแผ่สังฆกรรม โดยการตักเตือนกลุ่มชนของเขา และเชิญชวนให้ละทิ้งการทำความผิดและอธรรม เพื่อว่าอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงอภัยโทษ และเพิ่มพูนทรัพย์สินเงินทองและลูกหลานอันมากมาย พระองค์จะทรงให้มีสวนและลำน้ำมากมายแก่พวกเขา แต่พวกเขาปฏิเสธ และต่อสู้นในการหลงผิดจนกระทั่งพระองค์ได้ให้สิ้นสุดลงด้วยเหตุการณ์น้ำท่วม ซึ่งพระองค์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาจมน้ำตาย ด้วยเหตุนี้สุเราะฮฺนี้ จึงได้ชื่อว่า “สุเราะฮฺนุหฺ”

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มิได้กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮฺนุหฺ ไว้ในวามะของ ท่าน รวมถึงบรรดาเศาะหาบะฮฺก็มิได้กล่าวถึง เช่นเดียวกับบรรดาอุละมาอ์ ทั้งยุคก่อนและยุคหลัง แต่อย่างไรก็ตามมีเพียงหะดีษมาฏูอฺ (หะดีษที่มีได้มีที่มาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ) จึงไม่ควรยึดเป็นหลักฐาน ด้วยเหตุนี้จึงไม่ปรากฏร่องรอยหลักฐานที่ชัดเจนที่กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮฺนุหฺ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสุเราะฮฺที่มีอยู่ในอัลกุรอานทั้งหมดล้วนมีคุณค่า และมีความหมายที่งดงามยิ่ง

เริ่มต้นสุเราะฮฺนุหฺด้วยการกล่าวเกี่ยวกับการบัญชาของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อท่านนบีนุหฺ ﷺ ให้ทำการละอวาระฮฺหมู่ชนของท่าน และสุเราะฮฺได้กล่าวจบท้ายถึงผลตอบแทนของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษในคุนยาและอาคิเราะฮฺ หลังจากที่ท่านประสบกับความเหน็ดเหนื่อยและความพยายามเป็นเวลาอันยาวนานถึง 950 ปี และการขออภัยของท่านให้พระองค์ทรงอภัยโทษบรรดาผู้ศรัทธา

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺนุหฺกับสุเราะฮฺที่ผ่านมา คือสุเราะฮฺอัลมะอาริจ โดยที่ทั้งสองสุเราะฮฺนี้มีความสัมพันธ์และความคล้ายคลึงกัน 2 ประการ

1. ทั้งสองสุเราะฮฺมีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก กล่าวคือในสุเราะฮฺอัลมะอาริจ ได้มีการกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับชาวกุฟฟารผู้ปฏิเสธ ศรัทธา สมัยท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และในสุเราะฮฺนุหฺ ได้มีการกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับชาวกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธาสมัยท่านนบีนุหฺ ﷺ

2. สุเราะฮฺอัลมะอาริจได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของพระองค์ในการที่พระองค์จะเปลี่ยนจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ด้วยตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสุเราะฮฺนุหฺที่ได้มีการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ และเดชานุภาพของพระองค์ในการที่พระองค์จะลงโทษบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของ

ท่านนุหุ رضي الله عنه ด้วยการจมน้ำ และการที่ท่านนบีญุหุ رضي الله عنه ได้ขอคู่ออ์ย่ำให้ผู้ปฏิเสธศรัทธา หลงเหลือในแผ่นดิน ซึ่งย่อมหมายถึงการขอให้ผู้ศรัทธารอดพ้นปลอดภัยจากกา รลงโทษ และ เปลี่ยนจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นด้วยตัวแทนที่ดีกว่าพวกเขา

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺนุหุกับสุเราะฮฺหลังจากนั้นคือสุเราะฮฺอัลญิน

4. ทั้งสองสุเราะฮฺได้กล่าวเกี่ยวกับผลตอบแทนที่ดีของบ่าวผู้ศรัทธา
5. ทั้งสองสุเราะฮฺได้กล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชั้นฟ้า
6. ทั้งสองสุเราะฮฺได้กล่าวถึงบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ﷻ

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺนุหุกับสุเราะฮฺก่อนจากนั้นคือสุเราะฮฺอันนะหฺลตามลำดับ การประทานอัลกุรอาน โดยที่สุเราะฮฺอันนะหฺลได้กล่าวในอายะฮฺต่างๆเกี่ยวกับการตะอวะฮฺของ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่อชาวมักกะฮฺด้วยรูปแบบวิทยปัญหา สุขุม ตักเตือนที่ดี และการโต้แย้งด้วยสิ่งที่ดีกว่า และอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ความดีอริ้นของพวกเขา แน่นอนอัลลอฮ์ ﷻ ย่อมอยู่เคียงข้าง บรรดาผู้ออกทน

หลักการใช้ภาษาในสุเราะฮฺนุหุ มีดังต่อไปนี้

1. อัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้คำที่หลากหลายในสุเราะฮฺนุหุ มีการใช้รูปแบบ (ڪ) ڻ □
อติตบาค ซึ่งเป็นคำสองคำที่ตรงข้ามกัน
2. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานโดยใช้รูปแบบ (ڻ ڪ) อัลมะญาส อัลมุรชัด เป็นคำที่กล่าวในอายะฮฺ ให้ความหมายต่างจาก ความหมายจริงของคำ แต่ความหมายที่ใช้และความหมายจริงของคำ มีความเกี่ยวข้องกัน
3. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานโดยใช้รูปแบบ (ڪ ڻ) □ อัลอิชติอาเราะฮฺ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบ
4. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ (ڻ ڪ) อัลอิฎนาบ โดยใช้คำนาม (ڪ ڻ) อัลมัศศัร ในอายะฮฺซึ่งเป็นการยืนยันถึงการกระทำนั้นๆ
5. อัลกินายะฮฺ (ڪ ڻ) □ คำที่ต้องการความหมายอื่นที่สอดคล้องกับคำเดิม □
พร้อมกับอาจสื่อถึงความหมายเดิมไปพร้อมๆกัน
6. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ (ڻ ڪ) อัลอิฎนาบ โดยกล่าวเจาะจงหลังจากที่กล่าวโดยรวมทั่วไป (ڪ ڻ ڪ) □ อัลคอส บะอ์ด อัลอาม

7. ในสุเราะฮ์นี้มีอายะฮ์ที่มีคำคล้ายคลึง เพื่อให้เกิดความหมายที่เจาะจง เฉพาะ

8. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ () ชะฎะฮ์ อุมูรฺ เสาะฮ์ ซึ่งเป็นการคล้องจองและสัมผัสสระในแต่ละอายะฮ์

5.1.3 เพื่อศึกษาเทคนิคการคะอะฮ์ของท่านนบี ﷺ ในสุเราะฮ์นูหฺ

การคะอะฮ์ หมายถึงการเชิญชวนมนุษย์สู่ อัลลอฮ์ ﷻ และการเรียกร้องสู่ทางนำ โดยให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มีชอบ

จุดประสงค์ในการทำหน้าที่คะอะฮ์ มีดังต่อไปนี้

1) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้หันสู่การเคารพอิบา คะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ตามที่อิสลาม ได้สอนสั่ง และเพื่อให้มนุษย์รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และการใช้จิตวิญญาณที่มีเกียรติ จิตใจที่สูงส่งในการสร้างมนุษย์ที่บริสุทธิ์ที่ดีเลิศ และยกการกระทำและการปฏิบัติที่จะนำพาซึ่งความอยากความ ต้องการอันไม่รู้จักเพียงพอ การรู้จักยับยั้งชั่งใจในการที่จะปฏิบัติตามมารร้ายชัฎฏอน

2) เพื่อขัดเกลาคติใจของมนุษย์ให้มีเกียรติและสูงส่ง เพราะอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงให้เกียรติกับมนุษย์อย่างมากมาย

3) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการฟื้นฟูสุนนะฮ์การตะฮะรูก์ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน และเพื่อประกาศความเป็นพี่น้องและความเท่า เทียมซึ่งกันและกัน ไม่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างชาติพันธ์ ตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์ ชาติตระกูล สีผิว หรือเชื้อชาติ แต่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสูงส่งอยู่ที่การทำงานที่ดีของเขา การให้ประโยชน์แก่ส่วนรวม ความพยายามที่น่ายกย่อง การกระทำที่ดี และหัวใจที่ยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริง

4) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการเปลี่ยนแปลงความเลื่อมโทรมในสังคมซึ่งพบว่า มีมุสลิมร่วมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน โดยชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความจำเป็นในการกลับไปยังศาสนา โกลัฮ์ดอัลลอฮ์ ﷻ และโกลัฮ์ดมนุษย์ เพื่อที่จะช่วยกันร่วมมือในการฟื้นฟูสังคมให้นำอยู่ตามทีอิสลามได้สอนสั่งไว้ และเพื่อเป็นการยืนยันถึงการได้รับสิทธิด้านชีวิต ทรัพย์สิน การงาน สุขภาพ อิศรภาพและความปลอดภัยของทุกคน และกำหนดขอบเขตการแสวงหาแต่สิ่งที่ฮาลาลเป็นที่อนุมัติ

- 5) เพื่อทำหน้าที่ศรัทธาสุบรรมสอนสั่ง มุสลิมตามรูปแบบการศรัทธาสุบรรมอิสลามให้ครอบคลุมทุกๆด้าน ทั้งด้านจิตวิญญาณ ความคิด มารยาท สุขภาวะด้านร่างกาย และสังคม
- 6) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการเตรียมพร้อมสังคมมุสลิมที่จำเป็นจะต้องเติมเต็มด้วยจรรยาบรรณแบบอิสลาม
- 7) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการปกป้องประชาชาติอิสลามจากศัตรู ซึ่งหมายถึงดินแดนหรือคุกคามในทุกๆรูปแบบ ไม่ว่าจะในด้านวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม
- 8) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการสร้างการปกครองระบอบอิสลามในทุกๆรูปแบบ เพราะเป็นส่วนสำคัญในการวางรูปแบบการปกครองก่อนสิ่งอื่นใด
- 9) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการรวมคนมุสลิมทั่วโลกให้เป็นหนึ่งเดียว โดยเริ่มต้นจากการรวมเป็นหนึ่งเดียวด้านความคิด วัฒนธรรม และอื่นๆ
- 10) เพื่อปฏิบัติภารกิจในการอะวะฮ์สู่นางแห่งอัลลอฮ์ ﷻ ทั่วแผ่นดิน
- 11) เพื่อยืนยันถึงหลักการเชอวันแห่งการตอบแทน เพราะมนุษย์นั้นจะถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันที่ยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

ความหมายของนักดาอีย์เชิงวิชาการ หมายถึง ผู้ที่ถูกให้รับผิดชอบตามที่อิสลามได้บัญญัติไว้ โดยต้องทำหน้าที่อะวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ หรือผู้ที่กำหนดให้ตัวเองทำหน้าที่อะวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว ให้ศรัทธาต่อพระองค์ ต่อ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสู่การทำคามดีในด้านอิบาดะฮ์ การดำเนินชีวิต และสั่งใช้ให้กระทำการสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มีชอบ

คุณลักษณะของนักดาอีย์ที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

- 1) การรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริงและมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแน่วแน่
- 2) มีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและศุนยา
- 3) มีความรอบรู้ในเรื่องของผู้ถูกอะวะฮ์มีประสบการณ์ที่โชกโชน มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง ต้องศึกษากับผู้รู้ จะต้องเรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้ถูกอะวะฮ์ ระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และเรียนรู้วิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกอะวะฮ์
- 4) การเป็นแบบอย่างที่ดี
- 5) มีความสนใจและตื่นตัวตลอดเวลา
- 6) มีความบริสุทธิ์ใจ (อิกลาศ)
- 7) มีความอดทน

- 8) การศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- 9) มีความนอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน

ประเภทของผู้ถูกคะอะฮะฮ์(มัดอูฮ์) มีดังต่อไปนี้

1) มุอฺมิน หรือผู้ศรัทธา หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่ออิ สลามและพึงพอใจในหลักการ ซึ่งพวกเขามีมุมมองที่ดีต่อศาสนาอิสลาม และพร้อมที่จะเรียนรู้อิสลาม มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งใช้ และมีความพร้อมในการใช้ชีวิตในศุนยาและอาคิเราะฮ์เพื่อให้ถูกต้องตามแบบอย่าง และพวกเขาไม่ได้ให้ความสนใจอย่างจริงจัง เกี่ยวกับศุนยา และพยายามอย่างมากในการปฏิบัติกิจการงานในศุนยาเพื่อให้เก็บเกี่ยวผลในวันอาคิเราะฮ์ เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นต่อผลตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงสัญญาไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในสายเชือกแห่งอิสลามอย่างแท้จริง

2) ผู้ที่ไม่มีจุดยืน (ผู้ที่ยังลังเลอยู่) หมายถึง บุคคลที่ยังไม่ได้รับความกระจ่างในการถูกคะอะฮะฮ์ในครั้งแรก จึงจำเป็นสำหรับนักดาอีย์ในการคะอะฮะฮ์ครั้งต่อไป จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจความหมายของการบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ รู้ถึงผลดีของการตอบรับการคะอะฮะฮ์ และรู้คุณค่าของศุนยาเพื่อนำเสียบึงไปยังอาคิเราะฮ์

3) ผู้กระทำ ความผิด หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่อระบบอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮ์) ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตของพระองค์ แต่ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็หันหลังให้กับบางส่วนของกฎหมายอิสลามสั่งใช้และปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งห้าม

4) กafir หรือผู้ปฏิเสธศรัทธาคือ กลุ่มคนที่ไม่ตอบรับการคะอะฮะฮ์และมองนักดาอีย์ในแง่ร้าย มีความสงสัยต่อหลักการ และแนวคิดของการคะอะฮะฮ์ และมองนักดาอีย์ในมุมมองที่เสียหาย ซึ่งอัลกุรอานได้กล่าวถึงพวกเขาคือพวกชนชั้นนำ คือ ผู้ที่มีเกียรติ ในสังคมและเป็นผู้นำต่อต้านการคะอะฮะฮ์ของบรรดาเราะฮ์ลุล

เทคนิคการคะอะฮะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุญ

- 1) การคะอะฮะฮ์ด้วยการกล่าวตักเตือน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ ﷺ ให้ทำหน้าที่คะอะฮะฮ์กลุ่มชนของท่าน และท่านก็น้อมรับคำบัญชาพร้อมใช้เทคนิคการคะอะฮะฮ์ด้วยการตักเตือนกลุ่มชนของท่านให้ตอบรับสัจธรรมก่อนการลงโทษจะมาถึง

2) การคะอะฮ์ด้วยสภาพอ่อนโยน

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่าน โดยที่ท่านรู้จักตัวตนของกลุ่มชนของท่าน ท่านจึงเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมสภาพอ่อนโยน กับพวกเขา เพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่สัจธรรมให้ได้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ นักดาอีย์ในการใช้คำพูดที่ชัดเจนเหมาะสม มีความสภาพอ่อนโยนตามสภาพความเข้าใจของผู้ถูกคะอะฮ์เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาและซึมซับสู่หัวใจของพวกเขา

3) การคะอะฮ์ด้วยการโน้มน้าว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบัญชาศาสนทูตของพระองค์ให้ทำหน้าที่คะอะฮ์บ่าวของพระองค์โดยการโน้มน้าวด้วยคำพูดที่สุภาพอ่อนโยน และท่านนบีนุหฺ عليه السلام ก็ได้น้อมรับคำบัญชาและปฏิบัติภารกิจแห่งการคะอะฮ์ด้วยความจริงใจ ซึ่งบ่งบอกถึงความรักความห่วงใยของท่านที่มีต่อกลุ่มชนของท่าน และเพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธาเคารพภักดี และยำเกรงต่อพระองค์โดยการเชื่อฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านได้เชิญชวนและยังโน้มน้าวถึงข้อดีในการปฏิบัติตามเพื่อให้ได้รับการอภัยโทษและได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่ถูกกำหนดไว้

4) การคะอะฮ์ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้เทคนิคการ คะอะฮ์ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างสม่ำเสมอ และต้องมีความอดทน จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และจะต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ผู้ใดที่ไม่สามารถทำการกิจการคะอะฮ์กลุ่มชน ของเขาในช่วงกลางวัน ให้ทำการคะอะฮ์ในช่วงกลางคืนตามความเหมาะสมของการปฏิบัติงานของพวกเขา ตามความเหมาะสมของผู้ถูกคะอะฮ์และการ เลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น เพราะในบางครั้ง รั้งผู้ถูกคะอะฮ์ อาจจะมีภารกิจ เหนื่อยล้า หรืออยู่ในภาวะลำบาก คับขัน ก็เป็นได้ ดังนั้นนักดาอีย์ควรเลือกเวลาที่เหมาะสมตาม โอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และควรระมัดระวังการคะอะฮ์ในช่วงเวลาที่พวกเขาเบื่อน้ำหรือมีความลำบาก

5) การคะอะฮ์ด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย

หลังจากที่กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ปฏิเสธการคะอะฮ์ของท่าน ท่านก็ยังพยายามหาเทคนิค คะอะฮ์ด้วยรูปแบบ อื่นๆที่หลากหลาย เพราะท่าน คาดหวัง ว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการ คะอะฮ์ที่พวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ท่าน จึงทำการคะอะฮ์อย่างลับๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน แต่พวกเขายังหนีห่างออกจากท่าน ท่านจึงทำการคะอะฮ์ต่อไปอย่างเปิดเผย แต่ไม่ประสบผล ท่านจึง รวมชั้นตอนที่หนึ่งและสองควบคู่กัน นั่นคือ

การคะอะฮ์อย่างเปิดเผยโดยการป ระกาศและการคะอะฮ์อย่างลับๆซึ่ง การควมรूपแบบทั้งสอง
ย่อมหนักกว่าการทำการคะอะฮ์เพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

6) การคะอะฮ์ด้วยการชี้แนะให้ขอกฎโทษ

ท่านนบีﷺ มีพยายามอย่างยิ่งที่จะใช้เทคนิคในการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านเพื่อ โน้มน้ำใจเชิญชวนพวกเขา ให้เคารพภักดี ต่ออัลลอฮ์ ﷻ กลับเนื้อกลับตัวด้วยการ ขอกฎโทษจากพระองค์อย่างจริงจัง เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ และตอบรับการสำนึก ผิดทั้งหลายจากปวงบ่าว

7) การคะอะฮ์ด้วยการบอกข่าวดี

ท่านนบีﷺ พยายามที่จะคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านให้ศรัทธามั่น ต่ออัลลอฮ์ ﷻ หากพวกเขาศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์จะทรงมอบข่าวดี ด้วยผลประโยชน์บนโลก ดุนยา 5 ประการ ต่อไปนี้

1. พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์
2. พระองค์จะทรงประทานทรัพย์สินเงินทองและเพิ่มพูนอย่างมากมาย
3. พระองค์จะทรงเพิ่มพูนลูกหลานอย่างมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์และความต้องการของพวกเขา
4. พระองค์จะทรงทำให้มีสวนอันมากหลายที่เต็มไปด้วยต้นไม้และพืชผล ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีแก่เจ้าของ
5. พระองค์จะทรงให้ลำน้ำอันมากหลายเพื่อใช้ในการรดน้ำพืชผลและสิ่งเพาะปลูกที่อยู่ในสวนของพวกเขา

8) การคะอะฮ์ด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ

ท่านนบีﷺ ใช้ความพยายาม อย่างมาก ในการ คะอะฮ์กลุ่มชนของท่านด้วยเทคนิคการคะอะฮ์ ให้พวกเขาใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ดังนี้

1. พระองค์คือผู้สร้างมนุษย์เป็นลำดับขั้นตอนเริ่มจากเชื้ออสุจิเป็นก้อนเลือด หลังจากนั้นเป็นก้อนเนื้อ หลังจากนั้นเป็นกระดูก หลังจากนั้นได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ และหลังจากนั้นได้เป่าวิญญาณกลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง โดยเริ่มจากการวัยทารก หลังจากนั้นวัยรุ่น หลังจากนั้นวัยกลางคน และหลังจากนั้นวัยชรา
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ โดยที่มันมิได้พังลงมาแต่อย่างใดทั้งที่มัน ไม่มีที่ยึดแม้แต่น้อย

3. พระองค์คือ ผู้สร้างดวงจันทร์ให้ประดับอยู่บนฟากฟ้า โดยให้มันมีแสงสว่างระยิบระยับ ส่องแสงเปล่งประกายให้กับโลก โดยที่ไม่มีความร้อนระอุ
4. พระองค์คือผู้ทรงสร้างดวงอาทิตย์เพื่อให้ความสว่างไสวในยามราตรีดับขอบฟ้า และมัน ได้แผ่ความร้อนและแสงแดดในเวลากลางวันเพื่อให้ประโยชน์กับมนุษย์
5. พระองค์คือผู้บังเกิดมนุษย์ให้มีชีวิต ทรงทำให้มนุษย์เสียชีวิตและจะทรงให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการสอบสวน
6. พระองค์คือผู้ทรงสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อให้มนุษย์สามารถสัญจรไปมาได้เพื่อหาปัจจัยยังชีพ

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเทคนิคการตะอูวะฮฺของท่านนบี นุหฺ ﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ ผลการวิจัยพบว่า

1. ชีวิตประวัติของท่านนบี นุหฺ ﷺ มีความสอดคล้องกับอัลกุรอาน หะดีษและความคิดเห็นจากอุละมาอ์ในเรื่องชื่อของท่าน

อัลลอฮฺได้กล่าวถึงชื่อของท่านชัดเจนในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1:ع)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นูหฺ: 1)

สภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม ﷺ และท่านนบี นุหฺ ﷺ พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลามรวมถึงบิดามารดาของท่าน

ดั่งที่ท่านอิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathīr, 2003: 1/98) ได้รายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีร์ จากหะดีษอิบนุอับบาส رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

﴿ لَظِيظٌ غَلَمٌ عَظْمٌ حَمَلٌ ظَلَمٌ ﴾

ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนู หุคือหนึ่ง สหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

การคะอะฮ์ของกลุ่มชนของท่าน สอดคล้องตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ ส่วนข้อมูลอื่นๆ เช่น วงศ์ตระกูลของท่านนบีนูหุ عليه السلام มีเชื้อสายมาจากท่านนบีอาดัม عليه السلام การกำเนิดของท่าน ลักษณะของเรือ สุสานของท่าน ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงรายงานจากอิสรออิลียาต

2. สุเราะฮ์นูหุเป็นสุเราะฮ์มัคกียะฮ์อย่างเอกฉันท์ เป็นสุเราะฮ์ลำดับที่ 71 ในอัลกุรอานและเป็นสุเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาเป็นลำดับที่ 73 ตามลำดับการประทานสุเราะฮ์ในอัลกุรอาน อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับจำนวนอายะฮ์ของสุเราะฮ์นูหุ จุดเด่นของสุเราะฮ์นี้คือการกล่าวอย่างละเอียดเกี่ยวกับการคะอะฮ์ ผู้ถูกคะอะฮ์ และจุดยืนของมนุษย์ต่อการคะอะฮ์ ซึ่งใช้รูปแบบที่หลากหลายในการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม

3. จุดประสงค์ในการทำหน้าที่คะอะฮ์ของท่านนบีนูหุ عليه السلام คือการดักเตือนและเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้เคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ ดังที่พระองค์ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَتَقَوَّمُوا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ

وَأَطِيعُونَ ﴿٢﴾

(3-2:ع)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ดักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน (3)”

(นูหุ : 2-3)

4. เทคนิคการคะอะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ พบว่าท่านนบีﷺ ใช้ความพยายามอย่างมากในการคะอะฮฺกลุ่มชนของท่านด้วยรูปแบบและเทคนิคการคะอะฮฺที่หลากหลาย โดยการตักเตือนให้ระมัดระวังการลงโทษจากอัลลอฮฺ ﷻ หากพวกเขาฝ่าฝืน การใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยนและการโน้มน้าวจิตใจ การคะอะฮฺอย่างลับๆและเปิดเผย ทั้งกลางวันและกลางคืน การชี้แนะให้ช้อกภัยโทษต่อพระองค์ การบอกข่าวดีสำหรับผู้ช้อกภัยโทษที่จะนำมาซึ่งทรัพย์สินเงินทองและลูกหลานอันมากมาย สว่นและล่าน้ำหลายสาย และยังได้ตักเตือนให้พวกเขาไคร่ครวญสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล รวมถึงการสร้างมนุษย์เป็นลำดับขึ้น นตอน การสร้างชั้นฟ้า ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ การสร้างมนุษย์มาจากดิน และจะกลับคืนสู่ดิน และจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการตอบแทน และการสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อการสัญจรไปมา ท่านได้วางแบบอย่างแห่งการคะอะฮฺให้ชนรุ่นหลังได้ปฏิบัติตาม โดยการ ใช้เทคนิค คะอะฮฺ ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ที่กล่าวมาเพื่อไม่ให้ผู้ถูกคะอะฮฺรู้สึกเบื่อหน่าย และมีความคาดหวัง ว่า ด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการ คะอะฮฺทีพวกเขาอาจได้รับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักดาอีย์ชนรุ่นหลังทีจะต้องนำเทคนิคต่างๆของท่านทีหลากหลาย มาปรับใช้ให้เหมาะสมตามภารกิจการคะอะฮฺกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแบบอย่างการคะอะฮฺทีดีสำหรับทีจะดำเนินรอยต่อไปตราวันสิ้นโลก

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. นักดาอีย์ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการคะอะฮฺของท่านนบีﷺ ให้ละเอียดครอบคลุมหลายๆด้าน การคะอะฮฺของบรรดานบีและบรรดา ราชูตของอัลลอฮฺ ﷻ และการค้นคว้าความรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการคะอะฮฺ เพื่อใช้ในการทำงานคะอะฮฺ และให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด
2. ควรให้ผู้วิจัยและผู้มีความรู้ทำการเขียนวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเทคนิคการคะอะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ นๆ เช่นสุเราะฮฺฮูด เป็นต้น เพื่อให้เกิดความรู้ทีหลากหลายมากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น และสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติภารกิจคะอะฮฺอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด